ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 11. júla 2006 *

Vo veci T-252/04,

Caviar Anzali SAS, so sídlom v Colombes (Francúzsko), v zastúpení: J.-F. Jésus, advokát,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

* Jazyk konania: francúzština.

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT:

Novomarket, SA, so sídlom v Madride (Španielsko),

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 19. apríla 2004 (vec R 479/2003-2) týkajúcemu sa námietkového konania medzi Caviar Anzali SAS a Novomarket, SA,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predseda komory J. D. Cooke, sudcovia R. García-Valdecasas a I. Labucka, tajomník: B. Pastor, zástupkyňa tajomníka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. júna 2004,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. septembra 2004,

po pojednávaní z 8. novembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 59, článok 62 ods. 1 a článok 74 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení stanovujú:

„Článok 59

Lehota a forma odvolania

Oznámenie o odvolaní [odvolaciemu senátu] musí byť podané v písomnej forme na úrad [pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)] do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému sa podáva odvolanie. Oznámenie sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie. Do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia sa musí podať písomné prehlásenie s uvedením dôvodov odvolania.

...

Článok 62

Rozhodnutia o odvolaní

1. Po preskúmaní prípustnosti odvolania odvolací senát rozhodne o odvolaní. Odvolací senát môže vykonávať buď všetky právomoci v rámci právomoci oddelenia zodpovedného za rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie, alebo prípad postúpiť tomuto oddeleniu na ďalšie stíhanie.

...

Článok 74

Preskúmanie skutočností z moci úradnej [*ex offo — neoficiálny preklad*]

1. V priebehu konaní pred úradom preskúma úrad fakty na základe vlastnej iniciatívy; v prípade konaní týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na fakty, dôkazy a argumenty predložené stranami a na požadovaný žalobný nárok [V konaniach pred úradom preskúma úrad skutočnosti *ex offo*; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania — *neoficiálny preklad*].

2. Úrad môže nebrať do úvahy fakty alebo dôkazy, ktoré neboli predložené zúčastnenými stranami včas [Úrad nemusí zobrať do úvahy skutočnosti alebo dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas — *neoficiálny preklad*]."

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Novomarket SA (ďalej len „ďalší účastník konania pred ÚHVT“) podal 18. apríla 2001 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia č. 40/94.

3 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis tohto obrazového označenia ASETRA:

4 Výrobky a služby uvedené v prihláške patria do tried 29 („kaviár, ryby a konzervované ryby, konzervované ikry a morské plody, konzervované morské plody“), 31 („ikry a morské plody“) a 35 („informačné a poradenské služby týkajúce sa maloobchodného predaja, dovoz a vývoz, správa obchodných záležitostí“) v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

5 Dňa 6. mája 2002 podal Caviar Anzali SAS námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky Spoločenstva. Námietka sa vzťahovala len na časť výrobkov uvedených v prihláške ochrannej známky Spoločenstva, a to na:

— „kaviár, ryby a konzervované ryby, konzervované ikry a morské plody, konzervované morské plody“ patriace do triedy 29,

— „ikry a mäkkýše“ patriace do triedy 31.

6 Dôvodom uvedeným na podporu námietky bola pravdepodobnosť zámeny podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 medzi prihlasovanou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou vo vlastníctve žalobcu. Predmetnou skoršou ochrannou známkou, ktorá bola zapísaná pre kaviár (trieda 29) vo Francúzsku pod č. 92 432 018, s dátumom podania prihlášky 28. augusta 1992, a ako medzinárodná ochranná známka pre ten istý výrobok pod č. 597 147, s dátumom podania prihlášky 18. februára 1993, je táto obrazová ochranná známka CAVIAR ASTARA:

7 Námietka bola podaná vo francúzštine a na dôkaz zápisu skorších ochranných známok uvádzala kópiu osvedčenia o zápise z 19. novembra 2001 vydaného Institut national de la propriété industrielle (Národný inštitút priemyselného vlastníctva), francúzskou inštitúciou s pôsobnosťou v oblasti zápisu ochranných známok, ako aj výpis z medzinárodného zápisu ochranných známok zo 14. novembra 2001 vydaný Svetovou organizáciou duševného vlastníctva (WIPO), tiež vo francúzskom jazyku.

8 Dňa 18. júna 2002 vyzvalo námietkové oddelenie ÚHVT žalobcu, aby si spomedzi angličtiny a španielčiny zvolil jazyk, ktorý si želal stanoviť ako jazyk konania, a oznámilo mu, že všetku ďalšiu komunikáciu bude musieť predkladať v jazyku konania alebo sprevádzanú prekladom. Ako odpoveď odoslal žalobca 1. júla 2002 námietku napísanú v angličtine.

9 Dňa 14. októbra 2002 oznámilo námietkové oddelenie žalobcovi, že mu do 15. februára 2003 plynie lehota na doplnenie skutočností, dôkazov a pripomienok predložených na podporu jeho námietky. List uvádzal toto:

„Ak nepredložíte skutočnosti, dôkazy alebo tvrdenia v stanovenej lehote, [ÚHVT] vydá rozhodnutie o námietke na základe dôkazov, ktoré má k dispozícii. Ak nepredložíte dokumenty potrebné na preukázanie skoršieho(-ích) práva(práv), na základe ktorého(-ých) bola podaná námietka, resp. potrebné na preukázanie podstatných podmienok uplatnenia uvádzaných dôvodov vo vyššie stanovenej lehote, námietka sa zamietne bez meritórneho preskúmania.

...

Pripomíname Vám, že všetky dokumenty musia byť predložené v jazyku konania, alebo ich musí sprevádzať preklad. [ÚHVT] nevezme do úvahy dokumenty, ktoré neboli preložené do jazyku konania...

Preklad sa tiež vyžaduje pre každý dokument alebo osvedčenie, ktoré už boli založené do spisu, ak nie sú v jazyku konania... Uvedený preklad treba predložiť vo forme samostatného dokumentu verne reprodukujúceho formu a obsah pôvodného dokumentu. Musí obsahovať všetky podstatné náležitosti uvedené v priloženej inštrukcii.

...

V opačnom prípade [ÚHVT] nepreložené doklady nevezme do úvahy a rozhodnutie o námietke vydá tak, akoby k predloženiu týchto dokladov nedošlo."

10 K listu zo 14. októbra 2002 bola priložená inštrukcia o dôkazoch, ktoré majú byť predložené na podporu námietky, uvádzajúca toto upresnenie:

„Preklady: ak sa má osvedčenie o zápise (resp. akýkoľvek dokument tohto druhu) preložiť do jazyka konania, je namietateľ povinný preložiť všetky doklady, ktorých zoznam je uvedený vo vyššie uvedenej rubrike [„Skutočnosti, o ktorých sa má predložiť dôkaz"] súvisiacej s článkom 8 ods. 1 vyššie uvedeného nariadenia č. 40/94, pričom použije štandardné názvy každého takého dokladu, čo umožní jasným a jednoznačným spôsobom identifikovať povahu v ňom uvedených informácií. Nie je potrebné prekladať len administratívne údaje, ktoré nemajú vplyv na obsah námietky."

11 V stanovenej lehote, ktorá uplynula 15. februára 2003 (pozri bod 9 vyššie), žalobca nepredložil žiadne skutočnosti, dôkazy, ani dodatočné pripomienky.

12 Dňa 10. apríla 2003 doručilo námietkové oddelenie žalobcovi pripomienky ďalšieho účastníka konania pred ÚHVT a uviedlo:

„Pripomíname Vám, že viac nie je možné predložiť nové pripomienky. [ÚHVT] Vám oznamuje, že vydá rozhodnutie zamietajúce námietku ako nedôvodnú, pretože dôkazy o skorších právach neboli predložené v lehote stanovenej [ÚHVT]. V prípade nesúhlasu s týmto záverom budete mať možnosť podať odvolanie po vydaní uvedeného rozhodnutia (článok 57 ods. 2 nariadenia č. 40/94).“

13 Dňa 14. apríla 2003 žalobca predložil v rámci odpovede na zásielku ÚHVT anglické preklady osvedčení o zápise, ktoré predtým predložil vo francúzštine.

14 Námietkové oddelenie ÚHVT námietku 11. júna 2003 zamietlo. Domnievalo sa, že žalobca nepredložil doklady potrebné na preukázanie skorších práv uvádzaných na podporu námietky. Preklady zaslané 14. apríla 2003 nevzal do úvahy z dôvodu, že ich žalobca predložil po uplynutí lehoty stanovenej na preukázanie dôvodnosti námietky. Zdôraznilo, že žalobca si ako jazyk konania zvolil angličtinu, že si bol vedomý svojej povinnosti predložiť preklad v súlade s pravidlom 17 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 91; Mim. vyd. 17/001, s. 189), a že mu bola stanovená lehota na predloženie skutočností, dôkazov, pripomienok a prekladov podľa pravidla 20 ods. 3, pravidla 16 ods. 3 a pravidla 17 ods. 2 nariadenia č. 2868/95.

15 Dňa 5. augusta 2003 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia. Na podporu vyhlásenia o dôvodoch svojho odvolania nanovo priložil osvedčenia o zápise spolu s prekladom do angličtiny.

16 Dňa 19. apríla 2004 druhý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie žalobcu rozhodnutím R 479/2003-2 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"). Odvolací senát sa domnieval, že námietkové oddelenie bolo oprávnené zamietnuť námietku bez meritórneho preskúmania veci, pretože žalobca nedoručil preklad osvedčení o zápise v jemu stanovenej lehote. Konštatoval, že námietkové oddelenie žalobcu riadne oboznámilo s požiadavkami týkajúcimi sa prekladov a o prípadnom postihu pri ich nedodržaní, ale že žalobca ani nepredložil uvedené preklady v stanovenej lehote, ani nežiadal o udelenie dodatočnej lehoty. Odvolací senát nakoniec preklady osvedčení o zápise priložené k prehláseniu uvádzajúcemu dôvody odvolania odmietol ako neprípustné, pretože boli predložené po uplynutí lehoty stanovenej námietkovým oddelením podľa pravidla 17 ods. 2 a pravidla 20 ods. 2 nariadenia č. 2868/95.

Návrhy účastníkov konania

17 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

18 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania,

— zaviazal ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom na náhradu trov konania žalobcu v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia.

Právny stav

19 Na podporu svojej žaloby žalobca v podstate uvádza tri žalobné dôvody zrušenia. Prvý z nich zakladá na porušení ustanovení nariadení č. 40/94 a č. 2868/95 týkajúcich sa devolutívneho účinku odvolania pred odvolacím senátom. Druhý dôvod zakladá na porušení všeobecnej zásady rovnosti zaobchádzania. V rámci tretieho dôvodu sa žalobca odvoláva na porušenie zásady správneho úradného postupu a na nerešpektovanie „ducha" nariadení č. 40/94 a č. 2868/95.

Argumentácia účastníkov konania

20 V rámci svojho prvého žalobného dôvodu sa žalobca domnieva, že napadnuté rozhodnutie porušuje ustanovenia týkajúce sa právomocí odvolacieho senátu. Odkazuje na dvanáste odôvodnenie, na článok 57 ods. 1 a článok 74 ods. 2

nariadenia č. 40/94, ako aj na pravidlo 49 ods. 2 a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95. Z týchto ustanovení vyplýva, že odvolací senát vykonáva vo vzťahu k námietkovému oddeleniu úplnú a nezávislú rozhodovaciu právomoc. Jeho preskúmanie nie je len preskúmaním zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ale prostredníctvom devolutívneho účinku odvolacieho konania novým posúdením sporu, pričom odvolací senát je povinný preskúmať pôvodný návrh nanovo v celom rozsahu a vziať do úvahy včas poskytnuté dôkazy.

21 Podľa žalobcu je odvolací senát povinný podľa pravidla 49 ods. 2 a pravidla 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 oznámiť žalobcovi všetky nedostatky spojené s predložením dokladu alebo poskytnutím prekladov. Pritom zdôrazňuje, že v tomto prípade mu odvolací senát, ktorý obdržal preklady po druhýkrát, keďže tieto už boli priložené k prehláseniu uvádzajúcemu dôvody odvolania, žiaden problém neoznámil. Žalobca sa domnieva, že ak by nebolo možné nanovo rozhodnúť o návrhu a dokladoch, dávala by sa tým námietkovému oddeleniu možnosť prijať stanovisko poškodzujúce namietateľa, ktorého by potom vyzývalo na podanie odvolania s vedomím, že toto bude pred odvolacím senátom neúspešné. Tým, že odvolací senát žalobcu nevyzval na nápravu konštatovaných nedostatkov, pozbavil žalobcu možnosti podania účinného opravného prostriedku.

22 ÚHVT sa domnieva, že odvolací senát sa nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia tým, že zamietol preklady, ktoré mu boli poskytnuté.

23 ÚHVT sa domnieva, že rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. septembra 2003, Henkel/ÚHVT — LHS (UK) (KLEENCARE) (T-308/01, Zb. s. II-3253) nemožno vykladať tak, že účastníka konania oprávňuje predložiť skutočnosti a dôkazy na podporu námietky prvýkrát, alebo prípadne druhýkrát, až odvolaciemu senátu, keď tento účastník nedodržal jemu stanovenú lehotu na predloženie týchto skutočností a dôkazov námietkovému oddeleniu.

24 ÚHVT sa domnieva, že lehoty stanovené v pravidlách 16, 17, 20 a 22 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 sú premlčacími lehotami. Ak sa nedodržanie tejto lehoty sankcionuje, ako je tomu v tomto prípade, stratou práva z dôvodu premlčacieho charakteru lehoty, ÚHVT nemôže uplatniť na odsúhlasenie alebo odmietnutie dôkazov, ktoré neboli poskytnuté včas, diskrečnú právomoc vyplývajúcu mu z článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94. Takýto záver vyplýva aj z vyššie citovaného článku 74 ods. 2, ktorý možno uplatniť, len ak dôkazy neboli predložené „včas" a nie, keď boli predložené „mimo lehoty".

25 ÚHVT sa domnieva, že predloženie odvolania odvolaciemu senátu nemôže mať za účinok nové plynutie lehôt udelených námietkovým oddelením. Také riešenie by viedlo k predĺženiu konania, ktoré by šlo na úkor zásady právnej istoty, ktorej súčasťou je ukončenie konania v primeranej lehote. Podľa ÚHVT nemôže mať podanie odvolania retroaktívny účinok, ktorý umožní odstrániť dôsledky nedodržania lehoty pôvodne stanovenej na prvom stupni. V opačnom prípade by ustanovenia týkajúce sa lehôt stratili svoj účinok. Taký výklad je v súlade s judikatúrou vydanou v rozsudku Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2002, Institut für Lernsysteme/ÚHVT — Educational Services (ELS) (T-388/00, Zb. s. II-4301, bod 29).

26 ÚHVT odôvodňuje neprípustnosť prekladov tiež potrebou dodržať zásady práva na obranu prihlasovateľa ochrannej známky a rovnosti prostriedkov účastníkov konania. Na jednej strane sa domnieva, že práva na obranu prihlasovateľa ochrannej známky vyžadujú, aby sa tento od samého začiatku námietkového konania mohol presvedčiť o existencii a presnom rozsahu ochrany skoršieho práva uvádzaného na podporu námietky, k tomu ale v tomto prípade nedošlo. Na druhej strane by došlo k porušeniu zásady rovnosti prostriedkov účastníkov konania, ak by po zamietnutí námietky namietateľ mohol napraviť nepredloženie dokladov dodatočne. Nedbanlivý namietateľ nemôže odôvodniť svoje opomenutie požiadavkou rešpektovania jeho

práva byť vypočutý. Toto právo totiž zanikne uplynutím lehoty stanovenej ÚHVT, okrem prípadu, že by nastala mimoriadna udalosť, ako napríklad faktická nemožnosť poskytnúť skutočnosť alebo dôkaz počas stanovenej lehoty alebo odhalenie nových skutočností a dôkazov v priebehu konania.

27 Podľa ÚHVT skutočnosť, že existuje funkčná kontinuita medzi námietkovým oddelením a odvolacími senátmi, neumožňuje obmedziť práva na obranu ďalšieho účastníka konania pred ÚHVT. Funkčná kontinuita naopak vyžaduje prijatie zhodných procesných pravidiel, pokiaľ ide o lehoty, čo znamená, že právne dôsledky nedodržania lehoty zostávajú zachované pred odvolacím senátom.

28 ÚHVT popiera, že by pravidlo 49 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 zaväzovalo odvolací senát oznámiť žalobcovi nedostatok týkajúci sa prekladov. Podľa ÚHVT z judikatúry vydanej v rámci rozsudku Súdu prvého stupňa z 13. júna 2002, Chef Revival USA/ ÚHVT — Massagué Marín (Chef) (T-232/00, Zb. s. II-2749), vyplýva, že povinnosť oznámiť nedostatky aktu, ktorým sa podáva námietka, sa týka len nedostatkov majúcich vplyv na prípustnosť odvolania, s vylúčením nedostatkov týkajúcich sa veci samej. ÚHVT (námietkové oddelenia a odvolacie senáty) nie sú povinné oznámiť namietateľovi nedostatok týkajúci sa dôkazu skoršieho práva alebo jeho prekladu, čo sú podmienky podstaty námietky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

29 Článok 62 ods. 1 nariadenia č. 40/94 stanovuje, že odvolací senát môže vykonávať buď všetky právomoci v rámci právomoci oddelenia zodpovedného za rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie, alebo prípad postúpiť tomuto oddeleniu na ďalšie konanie. Z tohto ustanovenia, ako aj z textu nariadenia č. 40/94 vyplýva, že odvolací

senát má pri rozhodovaní o odvolaní rovnaké právomoci ako oddelenie, ktoré prijalo napadnuté rozhodnutie, a že jeho preskúmanie sa vzťahuje na spor v celom rozsahu až ku dňu, keď o ňom rozhoduje.

30 Z tohto článku a z dobre ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že medzi jednotlivými útvarmi ÚHVT, t. j. prieskumovým pracovníkom, námietkovým oddelením, oddelením pre správu ochranných známok a právne otázky a výmazovými oddeleniami na jednej strane a odvolacími senátmi na druhej strane, existuje funkčná kontinuita (pozri rozsudok KLEENCARE, už citovaný, bod 25 a citovanú judikatúru).

31 Z tejto funkčnej kontinuity medzi jednotlivými oddeleniami ÚHVT vyplýva, že v rámci nového preskúmania, ktoré sú odvolacie senáty povinné uskutočniť v súvislosti s rozhodnutiami prijatými útvarmi ÚHVT rozhodujúcimi na prvom stupni, sú odvolacie senáty povinné založiť svoje rozhodnutie na všetkých skutkových a právnych okolnostiach, ktoré dotknutý účastník konania predložil buď v rámci konania v prvom stupni alebo v odvolacom konaní [rozsudky KLEENCARE, už citovaný, bod 32; z 1. februára 2005, SPAG/ÚHVT — Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Zb. s. II-287, bod 18, a z 9. novembra 2005, Focus Magazin Verlag/ÚHVT — ECI Telecom (Hi-FOCuS), T-275/03, Zb. s. II-4725, bod 37].

32 Preto odvolacie senáty môžu bez toho, aby bol dotknutý článok 74 ods. 2 nariadenie č. 40/94, vyhovieť odvolaniu na základe nových skutkových okolností uvedených účastníkom konania, ktorý podal odvolanie, alebo ešte na základe nových ním poskytnutých dôkazov [rozsudky Súdu prvého stupňa z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb. s II-5167, bod 81, a KLEENCARE, už citovaný, bod 26]. Preskúmanie odvolacími senátmi sa neobmedzuje na skúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ale prostredníctvom devolutívneho účinku odvolacieho konania v sebe zahŕňa nové posúdenie sporu v jeho celku, pričom odvolacie senáty sú povinné preskúmať pôvodný návrh nanovo v celom rozsahu a vziať do úvahy včas poskytnuté dôkazy.

33 Na rozdiel od tvrdenia ÚHVT týkajúceho sa konania *inter partes*, funkčná kontinuita medzi jednotlivými oddeleniami ÚHVT nemá za následok, že účastník konania, ktorý pred útvarom rozhodujúcim na prvom stupni nepredložil určité skutkové a právne okolnosti v lehotách stanovených týmto útvarom, sa nebude môcť v zmysle článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 dovolať týchto okolností pred odvolacím senátom. Naopak, funkčná kontinuita má za následok, že tento účastník konania má právo odvolať sa na tieto okolnosti pred odvolacím senátom [rozsudok Hi-FOCuS, už citovaný, bod 37]. Tvrdenie ÚHVT znova popiera všeobecnú právomoc odvolacieho senátu na rozhodnutie o spore.

34 Pravidlo uvedené v článku 74 ods. 1 nariadenia č. 40/94, podľa ktorého ÚHVT pristúpi k preskúmaniu skutočností *ex offo*, stanovuje dve obmedzenia. Na jednej strane sa v rámci konaní týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu preskúmanie obmedzí na skutočnosti týkajúce sa dôvodov, dôkazov a návrhov predložených účastníkmi konania. Na druhej strane odsek 2 tohto článku priznáva ÚHVT fakultatívnu právomoc nevziať do úvahy dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili „včas".

35 Pritom z funkčnej kontinuity, ktorá je pre vzťah medzi oddeleniami ÚHVT charakteristická, vyplýva, že pojem „včas" sa má na účely odvolacieho konania pred odvolacím senátom vykladať ako odkazujúci na lehotu uplatniteľnú pre podanie odvolania, ako aj na lehoty stanovené v priebehu predmetného konania. Keďže sa tento pojem vzťahuje na všetky konania prebiehajúce na ÚHVT, nebude mať plynutie lehôt stanovených útvarom rozhodujúcim na prvom stupni na predloženie dôkazov vplyv na otázku, či tieto dôkazy boli predložené odvolaciemu senátu „včas". Odvolací senát je tak povinný vziať do úvahy jemu predložené dôkazy nezávisle od skutočnosti, či tie boli alebo neboli predložené námietkovému oddeleniu.

36 Tvrdenie ÚHVT, že pojem „nie včas" nie je zhodný s pojmom „mimo lehoty" a že existencia lehoty stanovenej námietkovým oddelením podľa pravidla 22 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 bráni uplatňovaniu článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 a tvorí prekážku diskrečnej právomoci, ktorú toto ustanovenie priznáva ÚHVT, nemožno prijať. Na prvom mieste totiž z judikatúry vyplýva, že článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 priznáva ÚHVT voľnú úvahu pri zohľadňovaní dokladov predložených po uplynutí lehoty [rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, MFE Marienfelde/ÚHVT (HIPOVITON), T-334/01, Zb. s. II-2787, bod 57]. Na druhom mieste tvrdenie ÚHVT sa znova snaží presadiť výklad vykonávacieho pravidla v rozpore s jasnými pojmami všeobecného nariadenia.

37 V tomto prípade je nesporné, že ak žalobca predložil preklad uvedených osvedčení o zápise do jazyka konania po uplynutí lehoty, ktorú mu stanovilo námietkové oddelenie, v každom prípade tieto dokumenty priložil k svojmu prehláseniu uvádzajúcemu dôvody odvolania podanému odvolaciemu senátu.

38 Preto, keďže žalobca sporné dokumenty predložil v rámci prílohy svojho prehlásenia podaného odvolaciemu senátu v štvormesačnej lehote stanovenej článkom 59 nariadenia č. 40/94, nemožno ich predloženie posudzovať ako oneskorené v zmysle článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94. Preto odvolací senát nemohol odmietnuť vziať tieto dokumenty do úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok Hi-FOCuS, už citovaný, bod 38).

39 Za týchto okolností nie je už citovaný rozsudok Chef, na ktorý odkazuje ÚHVT, v ktorom nejde o dôkazy predložené odvolaciemu senátu, ale o otázku, či námietkové oddelenie bolo povinné upozorniť namietateľa na nedostatok spočívajúci v jeho opomenutí predložiť v lehote stanovenej na tento účel preklad osvedčenia o zápise skoršej národnej ochrannej známky, relevantný. Okrem toho, berúc do úvahy, že namietateľ v tejto veci nepredložil preklad ani po uplynutí lehoty, Súd

prvého stupňa nepokladal za potrebné vyjadriť sa v súvislosti s otázkou, či a v akom rozsahu môžu alebo nemôžu byť skutočnosti a dôkazy predložené po uplynutí lehoty stanovenej ÚHVT zohľadnené týmto orgánom na základe článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 (rozsudky Chef, už citovaný, body 63 až 65, a Hi-FOCuS, už citovaný, bod 39).

40 V tejto súvislosti nemožno ani prijať odkaz ÚHVT na už citovaný rozsudok ELS týkajúci sa predloženia dôkazov používania skoršej ochrannej známky námietkovému oddeleniu po uplynutí lehoty stanovenej ÚHVT, pretože ak boli dôkazy odvolaciemu senátu predložené včas, tento je povinný vziať ich do úvahy pri preskúmaní odvolania (rozsudky KLEENCARE, už citovaný, bod 32, a Hi-FOCuS, už citovaný, bod 40).

41 V rozpore s tvrdením ÚHVT, pripustenie nových dôkazov pred odvolacím senátom nijakým spôsobom nepredstavuje porušenie práv prihlasovateľa ochrannej známky na obranu, pretože tento sa môže presvedčiť o existencii a presnom rozsahu ochrany skoršieho práva uvádzaného na podporu svojej námietky. Ak sú tieto dokumenty súčasťou prejednania len v štádiu odvolacieho konania, práva na obranu prihlasovateľa ochrannej známky nie sú porušené, ak tento môže spochybniť existenciu alebo rozsah skorších práv pred odvolacím senátom na základe článku 61 ods. 2 nariadenia č. 40/94.

42 V tomto prípade predložil ďalší účastník konania pred ÚHVT vo svojom vyjadrení zo 4. októbra 2002 podanom námietkovému oddeleniu svoje vysvetlenia vo veci samej ešte predtým, než ÚHVT požadoval od žalobcu poskytnúť dôkazy o námietke v jazyku konania a namietal nezrozumiteľnosťou osvedčení vydaných vo francúzštine, ktoré žalobca predložil. Vzhľadom na vyššie uvedené ÚHVT nemôže tvrdiť, že ďalší účastník konania pred odvolacím senátom sa nemohol presvedčiť o existencii

a presnom rozsahu ochrany skorších práv uvádzaných na podporu námietky. Treba teda vyvodiť záver, že v tomto spore nemala prípustnosť prekladov v štádiu odvolacieho konania vplyv na rozsah práv na obranu ďalšieho účastníka konania pred ÚHVT alebo na zásadu rovnosti prostriedkov účastníkov konania.

43 Okrem toho tvrdenie ÚHVT, že konanie o zápise ochranných známok Spoločenstva by sa výrazne predĺžilo, ak by účastníci konania mohli predložiť skutkové okolnosti alebo dôkazy prvýkrát pred odvolacím senátom, nemožno v tomto prípade prijať. Naopak, práve skutočnosť odmietnutia prijatia dodatočného prekladu predloženého odvolaciemu senátu mala za následok predĺženie tohto konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Hi-FOCuS, už citovaný, bod 42).

44 Z uvedeného vyplýva, že odvolací senát si tým, že nevzal do úvahy dokumenty, ktoré mu žalobca predložil v lehote stanovenej v článku 59 nariadenia č. 40/94, nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú v rámci skúmania pravdepodobnosti zámeny podľa článku 8 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia a porušil článok 74 uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Hi-FOCuS, už citovaný, bod 43).

45 V každom prípade je vhodné preskúmať dôsledky, ktoré treba vyvodiť z tohto nesprávneho právneho posúdenia. Podľa ustálenej judikatúry totiž vada konania má za následok zrušenie rozhodnutia alebo jeho časti len v prípade, ak sa preukáže, že pri neexistencii tejto vady by napadnuté rozhodnutie mohlo mať iný obsah (rozsudky Súdneho dvora z 29. októbra 1980, Van Landewyck a i./Komisia, 209/78 až 215/78 a 218/78, Zb. s. 2111, bod 47, a z 23. apríla 1986, Bernardi/Európsky parlament, 150/84, Zb. s. 1375, bod 28; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, Zb. s. II-2707, bod 283, a z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, Zb. s. II-897, bod 416). Rovnako z čítania článku 63 ods. 2 v spojení s ods. 3 tohto článku nariadenia č. 40/94 vyplýva, že rozhodnutia

odvolacích senátov môžu byť zrušené alebo zmenené len v prípade, ak došlo k vecnému alebo formálnemu porušeniu [rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2002, eCopy/ÚHVT (ECOPY), T-247/01, Zb. s. II-5301, bod 46].

46 V tomto prípade nemožno vylúčiť, že dôkazy, ktoré odvolací senát neprávom odmietol vziať do úvahy, mohli zmeniť obsah napadnutého rozhodnutia a nie je v právomoci Súdu prvého stupňa nahradiť ÚHVT v posúdení predmetných podkladov.

47 Je teda potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných žalobných dôvodoch.

O trovách

48 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobcu.

49 Návrh ÚHVT, aby ďalší účastník konania pred ÚHVT, Novomarket, bol zaviazaný na náhradu trov konania žalobcu v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia, treba zamietnuť. Rokovací poriadok totiž nestanovuje možnosť zaviazať na náhradu trov konania účastníka, ktorý nevstúpil do konania pred Súdom prvého stupňa ako vedľajší účastník konania, čo v tejto veci platí pre Novomarket.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 19. apríla 2004 (vec R 479/2003-2) sa zrušuje.**

2. **ÚHVT je povinný nahradiť trovy konania.**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. júla 2006.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

R. García-Valdecasas